

عنوان مقاله:

بررسی مولفه های تاب آوری شهری با تاکید بر سوانح طبیعی (سیل) در شهر تبریز مطالعه موردی مناطق ۲، ۳، ۴ و ۷ شهر تبریز

محل انتشار:

فصلنامه سیاستگذاری شهری و منطقه ای، دوره ۱، شماره ۳ (سال: ۱۴۰۱)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۲۱

نویسندگان:

رضا قاسمی گنجه لو - کارشناس ارشد مهندسی شهرسازی، واحد مرند، دانشگاه آزاد اسلامی، مرند، ایران

بختیار عزت پناه - استادیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، واحد مرند، دانشگاه آزاد اسلامی، مرند، ایران

خلاصه مقاله:

مفهوم تاب آوری به سرعت در حال پیشرفت و توسعه در شهرها است. توسعه یک چارچوب ارزیابی برای ارزیابی میزان تاب آوری مناطق شهری می تواند یک روش موثر برای استفاده از مسائل مربوط به تاب آوری در فرآیند برنامه ریزی شهری باشد. براساس هدف پژوهش "بررسی مولفه های تاب آوری شهری با تاکید بر سوانح طبیعی (سیل) در شهر تبریز" مساله این تحقیق اندازه گیری میزان تاب آوری در ابعاد مدیریت شهری و اجتماعی، اقتصادی، نهادی و کالبدی به منظور مقابله با اثرات سوانح طبیعی (سیل) در شهر تبریز و تبیین عملی نقش تاب آوری و یا تقویت تاب آوری عوامل و مولفه های تبیین کننده وضعیت موجود است. روش تحقیق بصورت توصیفی-تحلیلی و پیمایشی می باشد. در همین رابطه جامعه آماری تحقیق جمعیت مناطق ۲، ۳، ۴ و ۷ شهر تبریز که حجم نمونه هم ۳۸۲ نفر از ساکنین شهر تبریز می باشد. با توجه به جمع آوری داده ها، برای تحلیل آماری از روشهای آماری میانه، مد، میانگین، آزمون (On sample T-test) و از نرم افزار SPSS استفاده شد. برای بررسی وضعیت مناطق مورد مطالعه شهر تبریز نسبت به در وضعیت تاب آوری شهری از مدل ANP استفاده گردید. باتوجه به یافته های تحقیق مشخص شد که مدیریت شهری در تاب آوری شهری در مواجه با سوانح طبیعی سیل در وضعیت مطلوبی قرار ندارد و همچنین مشخص شد که الویت بندی مولفه های تاب آوری و بکارگیری آنها در زمان بروز سوانح طبیعی در بازگشت مناطق مورد مطالعه شهر تبریز به وضعیت قبل از سانحه سیل موثر است. همچنین مناطق (۲، ۳، ۴ و ۷) شهر تبریز نسبت به هم در وضعیت تاب آوری متفاوتی قراردارند.

کلمات کلیدی:

تاب آوری، سوانح طبیعی، آسیب پذیری، انطباق پذیری، کلانشهر تبریز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1552639>

